

El papa Francesc parla dels somnis de Josep: "Ell sap conrear el silenci necessari"

Dc, 26/01/2022 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 26 de gener 2022

Sant Josep, home que "somnia"

Estimats germans i germanes, bon dia!

Avui m'agradaria centrar-me en la figura de Sant Josep com a *home que somnia*. A la Bíblia, com en les cultures dels pobles antics, els somnis eren considerats un mitjà pel qual Déu es revelava. [1] El somni simbolitza la vida espiritual de cadascú de nosaltres, aquell espai interior, que cadascú està cridat a conrear i a custodiar, on Déu es manifesta i sovint ens parla. Però hem de dir també que dins de cadascun de nosaltres no hi ha només la veu de Déu: hi ha moltes altres veus. Per exemple, les veus de les nostres pors, les veus de les experiències passades, les veus de les esperances; i també hi ha la veu del malvat que ens vol enganyar i confondre. Per tant és important arribar a reconèixer la veu de Déu enmig d'altres veus. Josep demostra que sap conrear el silenci necessari i, sobretot, prendre les decisions correctes davant la Paraula que el Senyor li adreça interiorment. Avui ens anirà bé reprendre els quatre somnis relatats a l'Evangelí i que el tenen com a protagonista, per entendre com hem de situar-nos davant la revelació de Déu. L'Evangelí ens parla de quatre somnis de Josep.

En el primer somni (cf. Mt 1,18-25), l'àngel ajuda Josep a resoldre el drama que se li presenta quan s'assabenta de l'embaràs de Maria: «No tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva. De fet, el fruit que ella ha concebut ve de l'Esperit Sant; tindrà un fill i li posaràs el nom de Jesús: perquè ell salvarà el seu poble dels seus pecats» (vv. 20-21). I la seva resposta va ser immediata: «Quan Josep es despertà, va fer el que l'àngel del Senyor li havia manat» (v. 24). Moltes

vegades la vida ens posa davant de situacions que no comprenem i que sembla que no tenen solució. Preguar, en aquells moments, significa deixar que el Senyor ens indiqui el que cal fer. De fet, molt sovint és la pregària que fa néixer en nosaltres la intuïció de la sortida, de com resoldre aquella situació. Estimats germans i germanes, el Senyor no permet mai un problema sense donar-nos l'ajut necessari per a resoldre'l. No ens tira al forn tots sols. No ens tira enmig de les bèsties. No. Quan el Senyor ens mostra un problema o ens revela un problema, ens dona sempre la intuïció, l'ajut, la seva presència, per sortir-ne, per resoldre'l.

I el segon somni revelador de Josep arriba quan la vida del nen Jesús està en perill. El missatge és clar: «Lleva't, pren el nen i la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui: perquè Herodes buscarà l'infant per matar-lo» (Mt 2,13). Josep, sense dubtar, obeeix: «Ell es llevà, prengué de nit el nen i la seva mare i se'n va anar cap a Egipte, on es va quedar fins a la mort d'Herodes» (vv. 14-15). A la vida tots experimentem perills que amenacen la nostra existència o la dels que estimem. En aquestes situacions, pregar vol dir escoltar la veu que pot fer néixer el mateix coratge de Josep, per afrontar les dificultats sense sucumbir.

A Egipte, Josep espera de Déu el senyal per poder tornar a casa; i aquest és precisament el contingut del tercer somni. L'àngel li revela que els que volien matar l'infant han mort i li ordena que marxi amb Maria i Jesús i torni a la seva terra (cf. Mt 2,19-20). Josep «es llevà, prengué el nen i la seva mare i va tornar al país d'Israel» (v. 21). Però precisament durant el viatge de tornada, «quan va sentir a dir que Arquelau regnava a Judea al lloc del seu pare Herodes, tingué por d'anar-hi» (v. 22). Heus aquí, doncs, la quarta revelació: «Advertit en somnis, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure en un poble anomenat Natzaret» (vv. 22-23). La por també forma part de la vida i també necessita la nostra pregària. Déu no ens promet que no tindrem mai por, sinó que, amb el seu ajut, la por no serà el criteri de les nostres decisions. Josep experimenta la por, però Déu el guia a través d'ella. El poder de l'oració fa que la llum entri en les situacions de foscor.

Penso en aquest moment en moltes persones que estan aixafades pel pes de la vida i ja no poden ni esperar ni pregar. Que Sant Josep les ajudi a obrir-se al diàleg amb Déu, per redescobrir la llum, la força i la pau. I penso també en els pares davant els problemes dels seus fills. Fills amb tantes malalties, nens malalts, fins i tot amb malalties permanents: quant dolor hi ha. Pares que veuen diferents orientacions sexuals en els fills; com gestionar això i acompanyar els fills i no amagar-se en una actitud de condemna. Pares que veuen els seus fills que se'n van, moren, per una malaltia i també – és més trist, ho llegim cada dia als diaris – nois que fan malifetes i acaben amb un accident del seu cotxe. Pares que veuen que els seus fills no segueixen a l'escola i no saben què fer... Tants problemes per als pares. Pensem com ajudar-los. A aquests pares els dic: no tingueu por. Sí, hi ha dolor. Molt. Però penseu en com va resoldre els problemes Josep i demaneu-li a Josep que us ajudi. No condemneu mai un fill. Em fa molt sentiment – m'ho feia a Buenos Aires – quan anava amb l'autobús i passava davant la presó: hi havia una cua de gent que havia d'entrar per visitar els empresonats. Hi havia les mares allà que em feien tant sentiment: davant del problema d'un fill que s'ha equivocat, tancat a la presó, no el deixaven sol, donaven la cara i l'acompanyaven. Aquest coratge; coratge de pare i de mare que acompanyen sempre els fills, sempre. Demanem al Senyor que doni a tots els pares i a totes les mares aquest coratge que va donar a Josep. I després pregueu perquè el Senyor ens ajudi en aquests moments.

Tanmateix la pregària no és mai un gest abstracte o íntim, com volen fer aquests

moviments espiritualistes més agnòstics que cristians. No, no és això. La oració està sempre lligada íntimament a la caritat. Només quan unim la pregària i l'amor, l'amor als fills pel cas que us acabo de dir o l'amor al proïsme, podem entendre els missatges del Senyor. Josep pregava, treballava i estimava - tres coses boniques per als pares: pregar, treballar i estimar - i per això sempre va rebre el necessari per afrontar els problemes de la vida. Confiem-nos a ell i a la seva intercessió.

"Sant Josep, tu ets l'home que somnia,
ensenyà'ns a recuperar la vida espiritual
com el lloc interior on Déu es manifesta i ens salva.
Treu de nosaltres la idea que la pregària és inútil;
ajuda'ns a cadascun de nosaltres a correspondre amb el que el Senyor ens indica.
Que els nostres raonaments siguin plens de la llum de l'Esperit,
que el nostre cor estigui animat per la seva força
i les nostres pors salvades per la Seva misericòrdia. Amén".

Traducció: Josep M. Torrents